

ZASADY PRYZYDZIELANIA PRACOWNIKOM ŚRODKÓW OCHRONY INDYWIDUALNEJ ORAZ ODZIEŻY I OBUWIA ROBOCZEGO

1. Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze są przydzielane pracownikom bezpłatnie i stanowią własność pracodawcy.
2. Środki ochrony indywidualnej są używane do czasu utraty ich cech ochronnych, a odzież i obuwie robocze – zgodnie z ustaleniami zawartymi w tabeli norm przydziału lub do czasu utraty cech użytkowych w stopniu uniemożliwiającym dokonanie naprawy.
3. Tabela norm przydziału zawierająca wykaz stanowisk pracy, na których powinny być stosowane określone środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze, przewidywane okresy ich używalności stanowi załącznik do niniejszych zasad.
4. Ustala się następujące stanowiska, na których może być używana przez pracowników, za ich zgodą, własna odzież i obuwie robocze spełniające wymogi bezpieczeństwa i higieny pracy:
  - a) portier,
  - b) goniec,
  - c) robotnik gospodarczy,
  - d) kierowca samochodu osobowego,
  - e) elektryk,
  - f) sprzątaczką biurową,
  - g) kierowca samochodu ciężarowego – konserwator sprzętu ppożarowego
5. Dopuszczenie do używania przez pracowników własnej odzieży i obuwia roboczego nie dotyczy stanowisk, na których są wykonywane prace związane z bezpośrednią obsługą maszyn i innych urządzeń technicznych albo prace powodujące intensywne brudzenie lub skażenie odzieży i obuwia roboczego środkami chemicznymi lub promieniotwórczymi albo materiałami biologicznie zakaźnymi.
6. Tabela zawiera czas używalności dla zatrudnionych na pełnym etacie. W przypadku zatrudnienia w mniejszym wymiarze, okres używalności wzrasta odwrotnie proporcjonalnie do wysokości zatrudnienia.
7. W razie rozwiązania stosunku pracy, pracownik jest obowiązany zwrócić równowartość pobranej odzieży roboczej i obuwia roboczego, z uwzględnieniem stopnia ich zużycia, z zastrzeżeniem punktu 6.

8. Obowiązek zwrotu, o którym mowa w punkcie 7. nie dotyczy przypadków, gdy zużycie wynosi minimum 75% w dniu ustania stosunku pracy lub gdy stosunek pracy ustaje w wyniku przejścia pracownika na rentę lub emeryturę lub w wyniku zgonu pracownika.
9. Pracownik jest obowiązany utrzymywać w należyтым stanie przydzielone mu środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze.
10. Konserwacja odzieży jest obowiązkiem pracodawcy. Jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży roboczej, czynności te mogą być wykonywane przez pracownika, pod warunkiem wypłacania przez pracodawcę ekwiwalentu pieniężnego
11. Ekwiwalent za pranie i naprawę odzieży roboczej ustala się w wysokości 2% minimalnego wynagrodzenia za pracę w stosunku rocznym. Ekwiwalent obniża się o okresy nieobecności w pracy pracowników użytkujących odzież o 1/12 za każde 30 dni roboczych nieobecności (np. w związku z przebywaniem na urlopie wypoczynkowym, zwolnieniu chorobowym i in.). Dopuszcza się wypłacanie ekwiwalentu łącznego raz w roku.
12. Pracownikowi używającemu własnej odzieży i obuwia roboczego pracodawca raz w roku wypłaca ekwiwalent pieniężny w wysokości uwzględniającej ich aktualne ceny.
13. Pracownik zobowiązany jest zgłosić swojemu bezpośredniemu przełożonemu niesprawność (utratę funkcji ochronnych) środka ochrony indywidualnej lub podejrzenie utraty sprawności i zwrócić ten środek pracodawcy. Niedopuszczalne jest używanie niesprawnego środka.
14. W razie utraty lub zniszczenia środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi niezwłocznie inne środki ochrony osobistej, ubranie i obuwie robocze, przewidziane w tabeli norm
15. Jeżeli utrata lub zniszczenie tych przedmiotów nastąpiły z winy pracownika, jest on obowiązany zwrócić kwotę równą niezamortyzowanej części wartości utraconych lub zniszczonych środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego.

Uzgodniono z przedstawicielami pracowników dnia 15 grudnia 2011r.:

1. Elżbieta Nowicka .....
2. Beata Tokarczyk .....
3. Grzegorz Urbaniak .....

BURMISTRZ

mgr Urszula Suterczyńska

podpis pracodawcy